

Základní poučení z invaze

Libor Brom

Příčiny závěrečného aktu marxistické tragédie někdejší samostatné Československé republiky budou analyzovány historiky a politickými vědci ještě po drahnou dobu. Pro současnou dobu však postačí prostému pracujícímu exulantu odpověď mezinárodních zločinců, kteří se invaze před desíti léty sami dopustili. Komunistické dokumenty hovoří zcela jasně o důvodech vojenského obsazení Československa sovětskými hordami: 1. zachránit socialismus; 2. odstranit liberální hospodářský a společenský trend, započatý pod Novotným; 3. likvidovat zmatek, způsobený nekompetentním "naším Sáškou", jak Brežněv nazýval

sovětského agenta Dubčeka.

Podle samotných komunistů tedy marxistická diktatura nad československým lidem, t.j. zmatek a bída, nazvané oficiálně "socialismus", vyvrátila v naprosté fiasko. Socialismus bylo nutno "zachránit" trvalou okupací historických zemí, zabít odpůrce, pokud neutekli, nastolit nové panáky, zastrašit masy a posovětizovat zbytek. A tak se také stalo a ještě děje.

Konečným ospravedlněním invaze Československa ve jménu jakéhosi mezinárodního práva byla podle **Pravdy** Československo-Sovětská smlouva ze dne 12. prosince 1943, prodloužená Protokolem ze

dne 27. listopadu 1963, smutné dědictví po socialistovi Edvardu Benešovi s jeho pošetilými sny o státoprávní spolupráci s marxisty-leninisty. Ve svém úvodníku "věrni této smlouvě" **Pravda** uvádí, že strany a lid jsou zavázáni přijít si navzájem na pomoc v případech ohrožení bezpečnosti a socialismu". V samotném zárodku invaze leží tedy kolaborace mezi socialisty a marxisty.

Zde je si nutno připomenout sám základní kámen spolupráce mezi socialisty a komunisty. Edvard Beneš nebyl zodpovědný nikomu. Jak Profesor Kalvoda ve své obezřelé knize **Czechoslovakia's**

naše hlasy

INDEPENDENT NEWSPAPER FOR CZECHS AND SLOVAKS

No.: 8 (961) Vol. - Ročník 24. - August (srpen) 26, 1978.
SECOND CLASS REGISTRATION NO.: 1928.

Přijeli z Východu jako bandité. V noci 21. srpna 1968. Národ je nezval. Vezli s sebou smrt, teror a zkázu. Dodnes okupují naši vlast. I tomu bude konec a přijde den odplaty!!!

Role in Soviet Strategy správně zdůrazňuje, Edvard Beneš si vybral sám členy kabinetu, Státní rady a jurisdikční rady, kteří jednali toliko jako jeho poradci a správci v běžných záležitostech. Hlavní rozhodnutí politická byla činěna výlučně jím. Státní rada dokonce přijala usnesení ze dne 14. února 1941, podle kterého nemohla jednat o návrhu důvěry či nedůvěry k vládě a také členství ve vládě jakožto i Státní radě záviselo zcela na důvěře Presidenta republiky (Beneše), který sám rozhod-

val o otázkách, komu členové vlády či členové Státní rady byli zodpovědní. Byl to také socialista Edvard Beneš, který zcela samostatně projednal osud budoucí Československé republiky s komunistou Gottwaldem v Moskvě a vrátil se se zapečetěným "Dopisem", o jehož obsahu nebyl nikdo zpraven a jenž se po 13-ti měsících "stal základem programu nové vlády". Ať již úmysly Edvarda Beneše byly jakkoli dobromyslné či prostomyslné, katastrofální praktický výsledek tajných úmluv mezi socialisty, menševiky a bolševiky ve druhém exilu je doložen celou dějinnou tragédií, která následovala: tak zvaný kočický program, vnučený politický nepřipravenému národu, přes strašná celonárodní muka do konečné, smrtelné sovětské okupace.

Toto je nutno připomenout si ve třetím exilu právě v

Pokračování na straně 8

Jára Meců:

Deset let.

Deset let jenom maširovat
v záplavě rudých praporů
a každý den se přetvářovat
stat s tváří blba v pozoru . . .
k tomu je třeba pružné kosti
a v srdci červa zbabělost!

Deset let nosit masku šaška
být loutkou jen pro legrace
když k žití stačí jenom flaška
s níž jdou se dělat ovace . . .
k tomu je třeba pružné kosti
a v srdci červa zbabělost!

Deset let klamat vlastní děti
mluvit jen podle předpisu
za řádku, pánu píseň pěti
a rychle běžet na mísu . . .
k tomu je třeba pružné kosti
a v srdci červa zbabělost!

Deset let dělat prosebníky
když ve světě se bojuje -
jezdít domů, jen na knedlíky
kde tyran s bičem kraluje . . .
k tomu je třeba pružné kosti
a v srdci červa zbabělost!

Deset let dělat Kondelíky
a čekat kdo nás zachrání
tot' boj je jen pro nevolníky -
Ten náš boj bude se zbrání!

Příjezd prvního presidenta T.G. Masaryka do svobodné Prahy - 1918.

První president CSR - T.G. Masaryk

Druhý president ČSR Dr. Edvard Benš.

Autoři Mnichovské dohody: Goring, Hitler, Giano, Musolini, Daladier a Chamberlain.

Volba třetího presidenta Dr. Emila Háchy, který zachránil tisíce lidských životů.

OKUPACE Důsledek hanebné politiky a zrady z roku 1938

Aufruf an die Bevölkerung!

Auf Befehl des Führers und Obersten Befehlshabers der Deutschen Wehrmacht habe ich im Lande Böhmen mit dem heutigen Tage die vollziehende Gewalt übernommen.

Hauptquartier Prag, den 15. März 1939.

Der Oberbefehlshaber der Heeresgruppe 3

Blaskowik

General der Infanterie.

Rozkas pro Obyvatele!

Na rozkas Vožze a nejvyššího Prezidenta německé Armady převzal sem v zemi české s našim dnem celou moc.

Hlavní-Quartier Praha, dne 15. Března 1939

Vrchní Komandant Armadni-Odil 3

Blaskowitz

General Pjechoty

Pakt Dr. Beneše se Stalinem v r. 1943, kterým zpečetil náš osud.

Příjezd Dr. Beneše z Moskvy do Prahy v r. 1945.

Dr. Beneš vkládá osud republiky do rukou komunisty Gottwalda.

Na pražských barikádách v r. 1945.

Pochodující Rudé milice a nejnižší třída společnosti uchopili moc.

Ministr Jan Masaryk
první oběť nastávajícího zločineckého režimu.
10. 3. 1948

Kolik jich zůstalo z tohoto prvomájového průvodu?

Pokladání věnců na Slavině.

...ky přicházejí v jeho kanceláři ke zdi a Oldřicha Černíka vyvedli pod bajonety. Dvacet minut poté volal předsedu vlády

Vlastizrada

Paragraf 91 československého trestního zákona říká: „Československý občan, který se spojí s cizí mocí nebo s cizím činitelem, spáchá trestný čin rozvracení republiky, teroru, záškodnictví nebo sabotáže, bude trestán odnětím svobody na 12—15 let nebo trestem smrti.“

Vraždili, m...
a Západ tře

OKUPACE

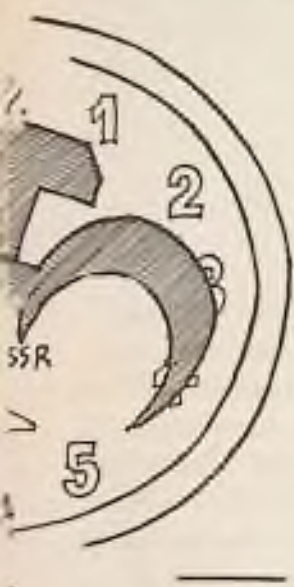

PRAHA (čstk) — Predsedníctvo nášho Národného zhromaždenia vyjadruje hlboký a zásadný nesúhlas s postupom spojeneckých vojsk, ktoré v stredu začali bezdôvodne obsadzovať našu republiku. Došlo tak k porušeniu suverenity nášho štátu, ktoré je nepripustné v našich ďalších vzájomných vzťahoch.

Žiadame vás čo najrozhodnejšie v okamihoch, keď sa na uliciach Prahy ozývajú výstrely, aby ste dali ihneď rozkaz k okamžitému stiahnutiu všetkých vojsk z celej našej republiky.

Tak klamali sami sebe v Bratislavě.

Zde leží oběť zrady.

skrovali, plenili
vzhližel.

Vážení čtenáři.

Omlouváme se vám, že jsme nevyšli delší čas s N.H. Bylo to opět zaviněno vážnou chronickou nemocí redaktora Milo Komínka, který musel být v nemocničním léčení. Poté nám vysadil tiskařský offsetový stroj a nakonec i sázecí computer. Omlouváme se i našim dopisovatelům, že jejich příspěvky se pozdržely.

Toto číslo N.H. vydáváme jako památník 21. srpna 1968. Proto jsme se rozhodli k otištění nezapomenutelných obrázků.

Děkujeme za porozumění.

Vaše redakce N.H.

DOKUMENT DOBY!!!

MINISTERSTVO VNITRA ČSR

Civilně správní úsek, U Obecního domu č. 3, Praha 1 - PSČ 112 20

Cj. VS/3-57/2757/78

Dne 22.6.1978

R o z h o d n u t í

Ministerstvo vnitra České socialistické republiky o d - n í m á podle § 14a odst.1 písm. c),f) a odst.2 zák.č. 39/1969 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření předsednictva České národní rady č.124/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje cit. zákon, státní občanství České socialistické republiky a tím podle § 1 odst.2 cit. zákona i státní občanství Československé socialistické republiky, Miloslavu K o m í n - k o v i, nar. 20.6.1926 ve Sviadnově, okres Frýdek-Místek, v ČSSR posledně bytem Sviadnov č. 197, nyní v Kanadě, T o r o n - t o MGR 1V9, 2098 Street West.

O d ů v o d ě n í :

Podle § 14a odst.1 písm. c),f) a odst.2 zák.č. 39/1969 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České socialistické republiky, ve znění zákonného opatření předsednictva České národní rady č.124/1969 Sb., kterým se mění a doplňuje cit. zákon, může ministerstvo vnitra České socialistické republiky odejmout státní občanství České socialistické republiky a tím podle § 1 odst.2 cit. zákona i státní občanství Československé socialistické republiky občanovi, který se zdržuje v cizině nepřetržitě 5 let bez platného československého dokladu, opravňujícího k pobytu v cizině a dále také občanovi, který je členem nebo ve službách organizace, která je zaměřena svou činností proti státnímu zřízení Československé socialistické republiky, a který svými činy poškozuje důležité zájmy Československé socialistické republiky.

Provedeným šetřením a ze spisového materiálu bylo zjištěno, že Miloslav K o m í n e k vycestoval z Československé socialistické republiky 1.8.1968 na 30 dnů do Velké Británie, Irska a Kanady. Po uplynutí doby k této cestě povolené se do Československé socialistické republiky již nevrátil a od 1.9. 1968 se zdržuje v cizině bez platného československého dokladu, který by ho k pobytu v cizině opravňoval. V cizině se stal tajemníkem organizace "Sociální sdružení bývalých čs. politických vězňů - Kanada" a také generálním tajemníkem "Naardenského výboru" (hnutí politických uprchlíků). Obě uvedené organizace jsou svou činností zaměřeny nepřátelsky vůči Československé socialistické republice. V Torontu vydává emigrantský časopis "Naše hlasy", kde hrubě napadá Československou socialistickou republiku a její státní zřízení.

Proti tomuto rozhodnutí může být podle § 61 zák.č. 71/1967 Sb., o správním řízení /správní řád/, podán do 15 dnů po jeho oznámení rozklad ministru vnitra České socialistické republiky prostřednictvím odboru vnitřní správy národních výborů ministerstva vnitra České socialistické republiky.

Ředitel odboru :

Dr. Oldřich B a s t l

Úvod

Přistěhovalectví má jeden z nejvýznamnějších vlivů na život v Kanadě. Bylo tomu tak vždy.

Přistěhovalectví nás ovlivňuje po kulturní, sociální i hospodářské stránce a to jak z domácího tak i mezinárodního hlediska.

Náš zákon o přistěhovalectví nyní prodělal některé významné změny s cílem zajistit, aby přistěhovalectví prospívalo Kanadě i nadále. Ať jste třeba občany páté generace nebo návštěvníky, měli byste vědět, co je nového.

Změny

Během posledních čtyř let jednotlivci i organizace podávali návrhy ke změně kanadského přistěhovalecké politiky a zákona o přistěhovalectví.

Mnoho připomínek bylo vtěleno do tohoto nového zákona, který byl vypracován tak, aby sloužil v příštích letech nejlepším zájmům nás všech.

Je tomu poprvé, že jsou zásady a základní účel přistěhovalectví formulovány v samotném zákoně. Všechna ostatní nařízení a způsob, jímž je provádějí úředníci přistěhovaleckého úřadu, vycházejí z následujících zásad a účelů:

Odstranění diskriminace; spojování rodin; humanitní zájem o uprchlíky; a propagace hospodářských, sociálních a kulturních cílů Kanady.

Rikáte, že to jsou pouhá slova? Pokračujte laskavě ve čtení, protože zbytek nového zákona byl pečlivě sepsán tak, aby Kanada svému slovu dostála.

Jak ovlivní zákon přistěhovalectví a návštěvníky

Od nynějška si musí všichni přistěhovatelé a ti

návštěvníci, kteří hodlají pracovat nebo studovat, zařadit všechny přistěhovalecké záležitosti ještě před příjezdem do Kanady. Nikdo si nemůže změnit svůj přistěhovalecký statut během pobytu v Kanadě.

Kanada vždy dovolovala svým občanům, aby při přistěhování podporovali široký okruh svých blízkých příbuzných. Po té, co zákon vytvořil novou rodinnou kategorii, mohou kanadští občané podporovat k přistěhování své rodiče bez ohledu na jejich věk.

Kanada vždy poskytovala uvnitř svých hranic ochranu uprchlíkům v souladu s Konvencí Spojených národů. Tato ochrana nyní dostala pravomoc kanadského zákona. Navíc nová kategorie uprchlíků definuje kdy, jak a kdo může být přijat jako uprchlík usazující se v Kanadě.

Občanská práva lidí, podléhajících novým přistěhovaleckým procedurám, budou podle nového zákona ještě lépe chráněna. Deportace už nebude napříště jediným možným postihem. Zavádějí se méně drastické alternativy pro drobné přestupky zákona o přistěhovalectví. Přistěhování nebude snazší, ale bude se dít lépe předvídat. Přistěhovatelé a návštěvníci by měli vždy vejít do styku s příslušným kanadským vládním úřadem pro udělování víz (vyslanectvím nebo konzulátem) než začnou jednat. Jedině tak budou přesně vědět, jaké bude jejich postavení po vystoupení z letadla.

Jak ovlivní zákon Kanad'any

Nový zákon o přistěhovalectví je návodem pro budoucnost. Je přizpůsobivým návodem, který si ví rady v neočekávaných situacích. Bude mít jemný a dlouhodobý vliv na složení kanadské společnosti. Podle tohoto nového zákona se bude federální vláda dělit o zodpovědnost s provinčními

vládami. Za tím účelem dojde k formálním dohodám s provinciemi o plánování a řízení přistěhovalectví.

Ve skutečnosti už došlo k takové první dohodě s provincií Quebec.

Každý rok po rozhovorech mezi federální vládou a provinciemi bude vyhlášen rozsah i plánovaného přistěhovalectví. Toto číslo bude záviset na národních, krajských, hospodářských a sociálních cílech. Přistěhovatelé se budou povzbuzovat k usazování v místech, kde bude skutečně zapotřebí jejich osobních schopností. Budou se odrazovat od usazování v místech, která mají problém se zaměstnaností.

Obecně řečeno, ilegální přistěhovatelé zjistí, že zákon o přistěhovalectví nebyl nikdy tak přísný jako nyní. Totéž platí o lidech, kteří využívají ilegálních přistěhovalectví.

Nový zákon bude ovšem pokračovat v naší tradiční účinné ochraně před mezinárodními zločineckými a teroristickými živly.

Tímto způsobem i jinak náš nový zákon může jedinečně posílit Kanadu a učinit ji ještě příznivějším místem k životu.

Budoucnost

Budoucnost přistěhovalectví do Kanady se nemůže řídit ztrnulým souborem nařízení. Nový zákon o přistěhovalectví spojuje lidskost, právo, internacionální zodpovědnost a přizpůsobivost takovým způsobem, jak se to nepodařilo žádnému jinému zákonu o přistěhovalectví v jiné zemi.

Jsme na tento zákon hrdí. A vyzýváme Vás k tomu, abyste se o něm více poučili a vyžádali si brožurky o jeho podrobnostech u svého nejbližšího přistěhovaleckého střediska Canada Immigration Centre.

Kanadské ministerstvo práce a přistěhovalectví

Employment and
Immigration Canada

Emploi et
Immigration Canada

Bud Cullen, Minister

Bud Cullen, Ministre

Kanadský zákon o přistěhovalectví se změnil.

Ukázka z knihy Emmy Jarošové, která je právě v tisku.

Jednadvacátý srpen 1968

Kolem druhé hodiny noční probouzí nás hluk na chodbě, vzrušené hlasy i pláč paní doktorky Kosmové. Pláče radostí, asi jim přivezli dcerku Šárku. Jana myslí, že by nebylo taktní, abychom ze zvědavosti vyběhly na chodbu.

Brzo hluk utichl, avšak opětovně v časných hodinách ráno slyšíme neobvyklý šum na chodbě s hlasem radia, klepání i na naše dveře. Přichází paní doktorka Kosmová: "Paní Oralová, Jano, asi vypukne třetí světová válka. Snad už Československo mobilisuje, protože je zákeřně napadeno Ruskem. Na pražském, bratislavském, brněnském i ostravském letišti přistávají vojenská letadla zbraně. A také ze severu z Východního Německa a z Polska a z východu z Ruska a z jihu z Maďarska a Bulharska se vojska valí nákladními auty a tanky i s těmi pověstnými katušemi. Pan Král to zaslechl z českého rozhlasu, když v noci choval Barborku. Hned v noci nás vzbudil a oznámil nám to. Hruza, co se bude doma dít, Šárku už nám asi nebudou moci přivést."

Na chodbě stojí muži v pyjamech a rokují. I Bulhaří vyběhají plni zájmu o překvapující útok na naše Československo. Bezokladně, ač je po páté hodině, běžíme s Kosmovými nahoru k Vocelovum. Jejich Leoš už obíhá Žilkovy, Duškovy, Hlinkovy, Kozlíkovy, paní Kosovou: Myšák a Koník jsou tu také, takže jsme u Vocelů jako v presu. Všichni zazlíváme Královi, že nás vechny v noci nevyburcoval, abychom s vlasteneckou účastí od první chvíle tu stáli v jednom řádku s naší těžce zkoušenou vlastí.

Vzrušeně posloucháme zprávy o surovém napadení a o statečném postoji našich hlasatelů rozhlasu, kteří do poslední chvíle hlásí i když už ruské tanky zastavují před rozhlasem a vojáci obsazují budovu.

Pražský rozhlas hlásí: "Dokud nás slyšíte, vryjte si v paměť; zachovejte rozvahu a klid! Rozejděte se do svých domovů, nestavte se proti okupantům! Nechceme zbytečných obětí! Vyčkejte v ústraní prohlášení presidenta Svobody, vrchního velitele naší armády. Vojensky se bránit nemůžeme. Je nás hrstka proti obrovské přesile Rusů. Petřín je obsazen. Je půl osmé a tanky se valí směrem k Riegrovým sadům. Slyšíte jak střelba zesílila? To sovětské kulometry střílí do vzduchu pro zastrašení lidí..."

V diskusi našich politiků je nejohrovenější profesor Žilka. Černé oči mu blyskají nenávistí a hněvem: "Ve chvíli by okupanti učinili z našeho národa jatka: to je tedy to vrkání mírových holubiček? Vždyť je to totéž přepadení naší země jako 15.března 1939, kdy Němci stejně násilně a bez odporu vpochodovali do Prahy."

"Fuj, to jsou spojenci? To jsou naši slovanští bratři?"

Nedlouho tomu, co se hubičkovali a objímali na pohovorech v Černé a v Bratislavě a teď se na náš národ vrhnou jako kobylky."

"To jsou Braniboři v Čechách, barbaři!"

"Kdo je bude žít? Jsme načisto hospodářsky na mizině, nepomohli nám dosud v ničem, jen nás vysávali, tiskli k zemi."

"Teď by jim měli vpadnout do týla Číňané, srazit je, pobít je, rozpínat jako býlí po celém světě!"

Slyšíte co hlásí rozhlas? Střílejí do dětí a do žen. Lidé se doma řadí do front, skoupí všechno, bojí se bídy a nouze."

"A zas nás západní velmoci nechají v louži, ve chřtáně Rusáků, nepomohou nám jako tehdy v Mnichově nás hodili na pospas Hitlerovi."

"Sovětský svaz si nechali přerůst přes hlavy."

"Dubčekovu výhru tu nazvali pučem a kdyby Tondovi Novotnému se podařilo svrhnout opozici, to by nebyl puč, to by byla pro Sověty lajnová politika."

"Kde je Tondovi konec? Nikdo se o něm nezmíní, snad je ukryt na Krymu a vítězně se vrátí do Prahy. Měli ho hned odstřelit, Tonda, toho vraha!"

Ale inženýr Dušek namítá, že to není možné: "To by Rusové vzali za záminku a zaútočili by přímo jako ochránci pořádku."

"Ano, jako k vypuknutí I.světové války bylo zastřelení Ferdinanda Este v Sarajevě a habsburský císař pod tou záminkou vyhlásil válku."

"Rus se neštítí ničeho. Přece všichni víme, že najednou postříleli 37.000 ruských důstojníků i s rodinami, když byli Stalinovi nepohodlní a v Katynu 11.000 polských důstojníků. Bez pardonu užili svoje metody."

"Kdo je pozval do naší republiky? Snad Tonda Novotný? Chce se pomstít? Chce se zas ujmout vlády? Bratrský lid, že požádal sovětskou vládu o pomoc? Kdo je bratrský lid, náš národ ne!"

"Ticho, ticho, slyšíte, čtou se resoluce a telegramy závodů a organizací."

"Všichni svorně za Dubčekem. Jsme na jednom vóru, nesmíme se nechat srazit dolů do hlubin. Lidé věrte nám, odpor je zbytečné prolévání krve, nestavte barikády!... už je obsazeno ministerstvo zahraničí v Černínském paláci i všechna ostatní ministerstva a nikdo nesmí ven a nikdo dovnitř."

"Aha," Vocel na to, "musí si honem zajistit materiál, to je pro Rusy důležité. Jistě se bojí, že táž polednová obroda, volnost projevu by se lavinovitě přenesla z Československa i na všechny okupované země: Polsko, Východní Německo, Rumunsko, Bulharsko, Maďarsko i do jejich vlastní země širé Rusi, do mátušky Moskvy."

Bůhví, jak tam mají mezi sebou nepokoje! To ven nepřijde, zabádnou hned každého. Třeba melou z posledního!"

"Padesát let pod jhem diktatury, to už je dlouhá doba a jsou mezi nimi také myslící mozky."

"Ti ruští pohlaví čekali jen na to, aby se komunisté u nás začali mezi sebou bít a vraždit."

"Jen abychom zůstali jednotní, neroztrhli se na dva tábory."

Každého zrádce by měli hned odpravit!"

"Ať nám Rusáci nechají naši svobodu, naše rozhodování, naši vůli vládnout si po svém!" K sakru, což musíme být pořád jen porobeným národem?"

Do této rozhovně diskuse v přeplněném pokojíku Vocelových a do rušičkami rušeného rozhlasového hlášení náhle vynikl uklidňující pevný hlas ženy-hlasatelky.

"Znáte nás, naše známé hlasy. Kdyby vám cokoliv jiný hlas pražského rozhlasu namlouval, nevěřte! To budou naši nepřátelé, ti nám chtějí oslabit důvěru lidu, poštvat lid proti okupantům a zapálit oheň revoluce."

Náhle se jí zastírá hlas vzlykotem: "Už jsou tu, už nás za okamžik umlčí." A hlasatelka vášnivým hlasem statečné bojovnice provolává hesla: "Nezradíme naši legálně zvolenou vládu! Lidé buďte svorní! Národe československý buď statečný v bouři, která se rozpoutává! Už jsou tu, už..."

Nasloucháme národní hymně: "Kde domov můj... a to je ta krásná země, země česká domov můj..." Nad Tatrou sa blýská, hromy divo bijú..."

Všichni stojíme v uctivém postoji. My ženy pláčeme. Praha, naše drahá Praha, Čechy, Morava, Slezsko, Slovensko, náš celý národ, naši drazí tam, zda to přežijí?

A pražský rozhlas mlčí.

Inženýr Dušek navrhuje přejít k nim do přízemního pokoje, neboť tam vedle okna vede svod hromosvodu, což je výtečná anténa.

Poslech radia že bude jasnější. Všichni jsme zase u nich seskupeni jako jedna rodina v těsné blízkosti přijímače. I paní Dušková má usazené oči a tvář jejího muže je jako vytesaná z kamene. Oba jsou rozhořčeni tím bezprávím jakého se dopouští Rusáci. Kdyby Duškovi mohli smazat ze svých čel to Kainovo znamení, že byli kovaní straníci. Ale dnes jsou oba mezi námi jako našinci, jako by nebylo už žádného rozdílu mezi nimi a námi, kteří jsme režimem trpěli. Když se pražský rozhlas odmlčel, on zkouší zachytit jinou stanici. "Přece je nemohli naráz všechny obsadit a umlčet," říká netrpělivě.

"Kdo to mluví? Co hlásí? Pst! To je pokoutní vysílačka 'Vltava'."

"Ta přísluhovačka Moskvy? Přes ní budou ti proradní Sověti bařamutit národ a světu hlásit lež o kontrarevoluci?"

Pokračování ze strany 1

Základní poučení z invaze

tuto dobu, kdy přicházejí na povrch zprávy o tajných machinacích některých čelných exilových pracovníků o vytvoření elitní politické rady exilem nikdy nezvolené a nikým nekontrolované, která v rámci nové spolupráce socialistů, menševiků a bolševiků činí si nárok na naše zastupování. Tyto levičácké snahy, jakási obnovená Národní fronta či obnovený Socialistický blok jsou ideologickou invazí do protikomunistického Třetího odbaje, pro který každý politický útvar bez pravice a středu je předzvěst' nadcházející katastrofy.

Nepoučíme-li se Léta Páně 1978 - deset let od inváze a faktického přičlenění do žaláře národů Sovětského svazu, z katastrofálních následků tajných socialistických pletich s národními dějinami, pak jsme v budoucnosti odsouzeni tyto trapné národní dějiny z posledních třiceti let opakovat. A opakovat je, to znamená procházet novým druhem pitomé socialistické hegemonie, státní moci, duchovní prázdnoty a hmotné bídy, ne-li koncentračními tábory, popravami, invazemi a okupacemi.

Rusíni, Slováci a Češi jsou národy s hlubokou intelektuální a křesťanskou tradicí a chápou, že východ ze současné národní krize je jen a jen cestou oproštění se od primitivní socialistické stádočnosti a marxistického cynismu. Žádná exilová, sebeelitnější skupina či rada nemůže a nebude představovat exil, pokud není založena na nejširším zastoupení všech exilových organizací a neodráží celé spektrum rusínských, slovenských a českých zájmů do pravice přes střed do levice.

Toto je základní poučení z invaze.

naše hlasy

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 8.00, USA \$ 9.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 11.00.
Leteckou poštou: USA \$ 12.00, všechny zámořské státy \$
\$ 17.50.